

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

05 iunie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecători - Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Oleg Popov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 28 iunie 2012 în cauza penală în privința lui

Țariov Igor Nicolae, născut la 16 iunie 1981, originar și domiciliat în s.Țîntăreni, r-nul Anenii Noi.

Cauza a fost examinată în prima instanță de la 11.07.2012 pînă la 29.12.2011, în instanța de apel de la 16.01.2012 pînă la 28.06.2012, în instanța de recurs de la 03.05.2013 pînă la 05.06.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 29 decembrie 2011, Țariov Igor a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală Țariov Igor a fost pus sub învinuire pentru faptul că, la 25 octombrie 2010, aproximativ la ora 00.30, fiind în loc public, lângă barul „Moisei” din s.Țîntăreni, r-nul Anenii Noi, fără motive, din intenții huliganice, s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa cet.V.Paşcan și a persoanelor prezente, încălcînd grosolan ordinea publică, cu o obrăznicie deosebită, însoțită de amenințarea cu aplicarea violenței cet.V.Paşcan, care curma actele huliganice ale acestuia, amenințîndu-l cu moartea, punîndu-i în regiunea capului un pistol de model „SCHMEISSER”, apăsînd de două ori pe trăgaci. Apoi, prelungind acțiunile sale huliganice, a scos din automobil o bîtă, cu care l-a amenințat pe V.Paşcan și alte persoane cu aplicarea violenței, însă aceste acțiuni au fost curmate de D.Țariov.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Ig.Țariov să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocînd că prima instanță incorect a apreciat probele administrate, pe cînd partea acuzării a prezentat suficiente probe care, în opinia lui, confirmă vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate, care nu au fost apreciate de instanță la justa valoare, și anume: declarațiile părții vătămate V.Paşcan, a martorilor A.Bîzgu și A.Paşcan; instanța neîntemeiat a pus la baza soluției de achitare declarațiile inculpatului și a martorului N.Moisei, pe cînd acestea urmau a fi apreciate critic, fiind în contradicție cu declarațiile părții vătămate și a martorilor; incorect instanța a apreciat critic declarațiile martorului E.Poleac, deoarece acestea coroborează cu alte probe ale cauzei; neîntemeiat instanța a făcut trimitere la prevederile art.22 Cod de procedură penală, deoarece nu poate fi considerat că inculpatul a fost judecat de două ori pentru una și aceeași faptă, fiindcă de către judecătorul de instrucție decizia contravențională în baza

art.354 Cod Contravențional a fost anulată, iar prin faptul că inculpatul a achitat amenda aplicată de agentul constatator dînsul a recunoscut comiterea acțiunilor huliganice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 28 iunie 2012, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu cerințele legii și propriei convingeri bazate pe cercetarea sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței și veridicității lor, corect a ajuns la concluzia de nevinovăție a lui Ig.Țariov în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, fiindcă partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și incontestabile ce ar fi demonstrat vinovăția acestuia în comiterea actului de huliganism agravat cu aplicarea armei și a unei bîte față de V.Paşcan, iar declarațiile martorilor A.Paşcan, E.Poleac, A.Bîzgu corect au fost apreciate critic de instanță, nefiind admise ca probe, deoarece aceștia sînt prieteni cu partea vătămată, fiind cointeresați de a face declarații în apărarea lui V.Paşcan, care în cazul dat a și fost inițiatorul conflictului, i-a aplicat primul lui Ig.Țariov lovituri cu picioarele și pumnii în regiunea capului și în diferite părți ale corpului, în urma cărora dînsul s-a ales cu leziuni corporale în regiunea piloasă a capului și piciorului stîng, fapt confirmat prin raportul de examinare medico-legală nr.483-2010 din 25.10.2010.

La fel, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat o apreciere corectă circumstanței că, inculpatul fiind stîngaci, fapt confirmat prin fotografiile anexate la materialele cauzei, urma să mînuiască arma cu mîna stîngă, pe cînd partea vătămată V.Paşcan și martorul E.Poleac au susținut că inculpatul a scos arma de la spate cu mîna dreaptă.

De asemenea, instanța de apel a conchis că afirmațiile aduse de partea acuzării întru susținerea cererii de apel au un caracter declarativ, fiind lipsite de suport probatoriu și respinse prin probele administrate în cauza penală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de procurorul O.Popov care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că instanța de apel preamatur a ajuns la concluzia de achitare a inculpatului, deoarece, verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, nu a dat o nouă apreciere acestor probe; instanța nu s-a expus asupra motivelor invocate de acuzator în apel ce dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate, nu a dat o apreciere corespunzătoare depozițiilor părții vătămate V.Paşcan, a martorilor S.Platon, A.Paşcan, A.Bîzgu și E.Poleac; reieșind din faptul că inculpatul a recunoscut acțiunile huliganice, instanțele urmau să constate în acțiunile ultimului elementele contravenției de huliganism nu prea grav și să înceteze procesul penal, cu tragerea lui la răspundere contravențională, care urma a fi încetat, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează , care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că ultima a analizat obiectiv probele administrate și a dat răspuns la toate motivele procurorului expuse în apel.

De fapt, din textul recursului se vede că autorul critică aprecierea probelor administrate de ambele instanțe, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei.

Colegiul penal menționează că, potrivit art.101 alin.(2)-(3) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă prezentată de părți nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată.

Atît instanța de fond, cît și cea de apel, pronunțîndu-se asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind acuzarea înaintată lui Ig.Țariov și întemeiat au concluzionat achitarea acestuia de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, pe motiv că argumentele procurorului aduse în probarea învinuirii nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată, iar acuzatorul de stat, în cererea de apel nu a prezentat probe noi ce ar confirma vinovăția acestuia în cele incriminate.

Colegiul reține că ambele instanțe de judecată au dat o apreciere corectă declarațiilor inculpatului Ig.Țariov, martorului N.Moisei, raportului de examinare medico-legală nr.438-2010 din 25.10.2010, probe care, analizate în ansamblu, nu confirmă vinovăția inculpatului în cele ce i se incriminează.

Corect au fost apreciate de către instanțele de fond și celelalte probe la care se referă autorul recursului, și anume: depozițiile martorilor A.Pășcan, A.Bîzgu, E.Poleac, cărora li s-a dat o apreciere critică, pe motiv că aceștia sînt prieteni și rude ale părții vătămate, fiind cointeresați de a face declarații în favoarea și apărarea acestuia. Mai mult că, A.Pășcan și E.Poleac în ședința instanței de apel au declarat că au văzut cum inculpatul cu partea vătămată se certau și se loveau unul pe altul, însă nu au văzut pistolul și bîta la inculpat, au auzit despre aceasta de la partea vătămată (f.d.157-159).

Astfel, Colegiul consideră că instanțele de fond just au conchis că de către organul de urmărire penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului Ig.Țariov și prezența în acțiunile lui a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, în vederea stabilirii concrete și certe a componentei de infracțiune ce ar fi permis atragerea lui la răspundere penală în strictă conformitate cu prevederile art.51 Cod penal, circumstanțe care nu au fost lichidate în instanța de judecată și care s-au interpretat în favoarea inculpatului.

Neacordul autorului recursului cu aprecierea acestora de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Din textul deciziei rezultă că instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de procuror. Autorul recursului nu aduce careva argumente, care ar combate concluzia instanțelor de judecată, dimpotrivă argumentele invocate de procuror în cererea de recurs ordinar repetă întocmai argumentele expuse anterior în apel, la care instanța de apel deja a dat un răspuns motivat.

Instanța de recurs conchide că, instanțele de judecată corect au reținut în acest sens prevederile art.8 și art.389 Cod de procedură penală, în aspectul că o hotărîre de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată, iar concluziile despre vinovăția lui nu pot fi bazate pe presupuneri, aceasta urmează să se bazeze pe probe exacte, cînd toate versiunile au fost verificate. Colegiul reține că ambele instanțe de judecată au ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că

toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și au adoptat soluții întemeiate.

Cît privește argumentul recurentului, precum că instanțele de fond, reieșind din faptul că inculpatul în cadrul cercetărilor judecătorești a recunoscut că s-a adresat necenzurat și s-a hărțuit cu partea vătămată V.Paşcan, urmau să constate în acțiunile acestuia elementele contravenției de huliganism nu prea grav și să înceteze procesul penal în privința lui, cu tragerea la răspundere contravențională și încetarea acestuia, pe motiv că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere contravențională, nu poate fi reținut, deoarece în privința inculpatului la 29.10.2010 a fost întocmit procesul-verbal nr.1238 în baza art.325 Cod Contravențional pentru comiterea contravenției de huliganism nu prea grav, fiind sancționat cu amendă în mărime de 10 unități convenționale, care a fost achitată de Ig.Țariov la 01.11.2010, astfel acesta deja a fost sancționat pentru huliganism nu prea grav și sancțiunea este excutată integral.

Astfel, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de drept, care ar afecta hotărârile în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

În consecință, se apreciază că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Oleg Popov, împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 28 iunie 2012, în cauza penală în privința lui Țariov Igor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iunie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu